

Kázeň z ev. Služieb Božích **so seniormi** s VP, Bratislava (NK), 2. 6. 2024, 8.30/10.00, 1. po Tr., 366, 475, (VP 603), 484, A 61, čít.: Iz 46, 3-4, ev.: L 2, 36-38

Žalm 92, 14 - 16: „¹⁴ *Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom, prekvitať budú na nádvoriach nášho Boha,* ¹⁵ *ponesú ovocie i v šedinách a budú svieži, čerství,* ¹⁶ *aby zvestovali, že je priamy Hospodin, moja skala, v ktorej niet neprávosti.*“

Milí bratia a milé sestry!

Dnešné nedeľné dopoludnie je v našom cirkevnom zbore venované seniorom. To neznamená, že by ľuďom, ktorí ešte nedosiahli seniorský vek Božie slovo nemalo čo povedať. Pravdaže má! Má čo povedať aj ľuďom v strednom či mladom veku. V Biblii, v knihe Kazateľ (12, 1), čítame: „*Pamätaj na svojho Stvoriteľa v dňoch svojej mladosti, skôr, ako prídu zlé dni a priblížia sa roky, o ktorých povieš: Nemám v nich záľubu.*“

Áno, staroba prináša aj dni, v ktorých nemáme záľubu. Írsky nositeľ Nobelovej ceny za literatúru George Bernard Shaw, ktorý sa dožil 94 rokov, si raz povzdychol: „**Starnutie je otrava, ale je to jediný spôsob, ako sa dožiť vysokého veku.**“

V minulosti sa ľudia vysokého veku často nedožili. Ešte pred storočím bola aj v našich končinách značná detská úmrtnosť. Iní stačili dospieť, splodiť či porodiť deti, ale vnukov už nevideli. Už päťdesiatnici bývali nemohúci, s vážnym zhoršením zraku, sluchu, pamäte,

schopnosti pohybu a sústredenia sa. Starý človek v dobrej forme bol vzácny.

Dnes je to vďaka pokroku v zdravotníctve aj v sociálnych službách lepšie. A predsa sa stáva, že starší ľudia sú mladšími „odpísaní“. Niekedy iba preto, že nedokážu ovládať, počítač či tablet, že nie sú v stave držať tempo s výdobytkami techniky.

Naša doba nás kamsi ženie, no dôležité je pýtať sa kam.

Čítali sme z veľmi starej knihy – zo Žalmov. Zvestujú, že **Pán Boh s nami počíta aj v starobe** – nielen v mladosti a vo veku, keď dokážeme podať výkon a uplatniť sa na trhu práce.

Boh nás aj v šedinách ochraňuje v našom pozemskom prebývaní a pripravuje príbytok nebeský.

Starý človek s vetrom Božej lásky v chrbte dokáže čeliť tomu, čo ho čaká.

Božie slovo o tom hovorí obrazmi z oblasti záhradníctva: „¹³ *Spravodlivý bude prekvitať sťa palma a vyrastie ako libanonský céder.* ¹⁴ *Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom, prekvitať budú na nádvoriach nášho Boha,* ¹⁵ *ponesú ovocie i v šedinách a budú svieži, čerství,* ¹⁶ *aby zvestovali, že je priamy Hospodin, moja skala, v ktorej niet neprávosti.*“

Datlová palma sa hebrejský povie „támár“. V Izraeli bola obľúbeným a hojne vysádzaným stromom a tiež symbolom elegancie. Na tom, že mladý človek je krásny, nie je nič neobvyklé, no (ako napísal Goethe): **„Krásny starý človek je umelecké dielo.“**

Listy palmy zostávajú stále zelené, neopadnú ani v zime. Palmy prinášajú sladké plody.

Druhý strom, ktorý spomína Ž 92, **libanonský céder, bol známy svojím trvanlivým drevom, z ktorého sa stavali chrámy a lode.**

Týmto obrazmi Božie slovo vraví, že veriaci ľudia - ľudia, ktorí spojili svoj život s Bohom bývajú stáli ako datlové palmy, listy ktorých ani v zime neopadnú. **U tých, ktorí sú zakorenení v Bohu, sa totiž nestrieda leto a zima, láska a ľahostajnosť, záujem a nezáujem - ale sú ako palma, spoľahliví, ochotní, verní. A ako libanonské cédry - mnoho vydržia, nezlomí sa.**

Či sme starší alebo mladší, vnímame, že mnoho ráz nie sme spoľahliví ako palmy a pevní ako cédry. Naozaj, duchovná spoľahlivosť a vernosť nie je naša kvalita. Naša sila a odolnosť má zdroj živín a vlahy v Bohu.

Náš život je sťa palma či ako céder, keď sme v zakorenení v Bohu, keď vierou spojení s Bohom od Neho prijímame, čo nám On dáva, keď čerpáme zo zdroja Jeho dobroty, lásky a milosrdenstva, keď počúvame Božie slovo, ďakujeme Bohu a oslavujeme Ho. Slovom Svätého písma: keď *„sme zasadení v dome Hospodinovom, prekvitáme na nádvoríach nášho Boha“* (Ž 92, 14).

Naša láska sa rýchlo unaví. Božia láska je neúnavná. Prejavuje sa cez ľudí, ktorí sa jej otvorili. Je potešujúcou zvesťou Písma, že Pán Boh sa nenechá odradiť našimi slabosťami. Boh má ohromnú vytrvalosť a obracia sa k nám znova a znova. Preto môže byť naša láska, viera, úprimnosť stála a hlboká len vtedy, keď je posilňovaná z Božích výdatných zdrojov.

Potom aj v starobe bude platiť, čo vyjadril (poľský) spevák Marek Grechuta:

„Dôležité sú iba tie dni, ktoré ešte nepoznáme.

Dôležité sú iba tie okamihy, na ktoré čakáme.“

Psychológ Pavel Raus v článku: Ako dobre zostarnúť (Ev. východ 5/2024) uvádza: „I my máme každý osláviť Boha tým, ako žijeme, a tým, ako odídeme. **Nie sme tu len preto, aby sme spotrebovali vymeraný čas. Sme tu, aby sme splnili všetko, čo od nás Pán čaká, a aby sme**

boli svedectvom o Božej moci, láske a добрôte.“

Žalm 92 pripomína, že aj v starobe je možné niešť ovocie.

Aj starší kresťan - spojený s Kristom a Ním očistený (dnes na to máme možnosť vo VP), **môže konať vzácnu službu:**

- poukazovať ďalším na Boha, ktorý je priamy, nie je v ňom žiadna podlosť,
- svedčiť o Božej vernosti k nám, o istote a spravodlivosti, ktorú v ňom máme,
- navigovať ľudí k Bohu, ktorému na nás záleží a ktorý sa v Kristovi nad nami zmilúva,
- modliť sa za mladšie generácie.

Je to prepotrebná služba vo svete, v ktorom sa stierajú hranice medzi tým, čo má zostať jednoznačné. **Bez svedectva starších by nebolo ľahké sa vo svete a živote v ňom vyznať, neraz by sme zabočili do slepých uličiek a zbytočne blúdili.**

Svedectvo starého človeka zasadeného v Božej blízkosti, má veľkú váhu. Je hodnovernejšie ako svedectvo mladších, ktorí ešte nemali toľko príležitostí osvedčiť sa. Pravdaže, tešíme sa aj z viery mladých, z každého mladého človeka, ktorý je tu. No faktom zostáva, že - na rozdiel od starších ľudí - toho mladí ešte mnoho „nepreskákali“. Starí áno. Preto má svedectvo ich viery úžasnú moc a je hodnovernejšie ako

svedectvo viery mladých. Pán Boh nám cez starších bratov a sestry zakorenených vo viere ukazuje zmysel žitia a vedie nás do dobrého cieľa. Vďaka Mu za to! Amen.

S použitím myšlienok Jiřího Grubera, Jiřího Tenglera, Bohuslava Vlka, Dana Drápala (Úvahy nad žalmy 3. - 4.) a Pavla Rausa (EV 5/2024):
Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár